

findet til af den Grund for en enkelt lille Deel af Landet at forandre de Regler, der med Hensyn til Bygningsafgifterne gjælde for hele det øvrige Land. Alle de Grunde, der her ere anførte, vilde kunne ansøres for hvilket som helst Byer, og med endnu større Styrke for Landbygningerne, idet Bygningsafgifterne paa Landet ere ordnede saa uhenftsmæssigt som vel muligt, hvilket bliver dobbelt føleligt under nedad-gaaende Konjunkturer. Hvorfor der altsaa ved Lov skulde indføres en Bempelse for nogle Forsteder ved Kjøbenhavn, som man ellers pleier at betragte som en By, der har udmærket Raad til Alt, hvad det skal være, kan jeg ikke indsee, og naar Staten ikke vil gjøre det, er der heller ingen Grund til, at Kommunen eller, rettere sagt, vi paa dens Vegne skulde nedsette en Skat, der hviler paa den samme Skattebasis som Skatten til Staten. Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvad der skal betragtes som Facade, maa jeg gjentagende udtale, at det, der i denne Henseende — ikke af mig, men af mine ærede Formands Formand — er afgjort, efter min Overbeviisning er juridisk rigtigt; jeg har kun sagt, at det ikke er hævet over enhver Tvivl, om man ikke kunde have bragt det over sin Samvittighed at give en anden Fortolkning, men dertil er der nu ingen Grund, for det Første, fordi det altid er betænkeligt at forandre Noget, der har bestaaet saa længe, og dernæst, fordi det saa godt som ikke vilde komme Nogen tilgode. Nedsettelsen af en Kommission skulde naturligvis ikke finde Steb for at vise Bedkommende en lille Høflighed, den skulde finde Steb for ved Hjælp af Diskussion at komme til nye Oplysninger i Sagen, men jeg seer dog virkelig ikke, at der her er Noget, som er uoplyst; der er Intet, som ikke ligger klart baade for Magistraten og for Indenrigsministeriet, og affect fra, at de Love, om hvis Anvendelse her er Tale, ere givne af Rigsdagen selv, troer jeg, at Sagen ved de Beretninger, der ere givne, ogsaa maa ligge klart for Rigsdagens Medlemmer. Her er altsaa i ingen Henseende nogen Hemmelighed tilstede eller noget Udbytte at vente af videre Forhandling, men Enhver af de Bedkommende vil blive ved sin Paastand. Det Æneste, der kan gjøres, er, at Kommunalbestyrelsen benytter den Ret, som

tilkommer den, skjøndt en ligefrem Lovhjemmel derfor ikke kan paavises, til kvartalsviis eller aarsviis at eftergive enkelte individuelle Skatteydere deres Skatter; men hvorvidt der kan være Anledning til, navnlig ligeoverfor de Enkelte, der svare Facadestat, naglet deres Eienomme ikke vende ud til nogen offentlig Gade, at gribe til dette især i en større By meget mistlige Middele, hvorved man kommer ind paa Vilkaarlighedens Gebeet, det er Noget, der kan tages under Overveielse. Direkte at opfordre dertil fra Regjeringens Side vilde jeg ansee for meget betænkeligt, da man derved forlader den klare Lovvei og kommer ind paa et System, som selv trods den bedste Villie maa blive vilkaarligt. Efter Magistratens hele Stilling er der ingen Grund til at betragte den som Part i Sagen, og det forekommer mig heller ikke, at Undersøgelsen bærer det mindste Spor deraf, men endnu mindre kan man have Ministeriet mistænkt for, at dets Domsomme i denne Sag skulde være ontaaget af noget som helst partiff Hensyn. Jeg troer, at der nu er en forbigaaende Ulempe tilstede, som er opstaaet derved, at der under de opadstigende Konjunkturer er bygget Mere end det, hvorfor der var direkte Behov, og det af Folk, som have bygget paa Kredit, hvorfor Mange nu befindes i trykkelende Forhold, men dette er ikke enestaaende for Kjøbenhavns Forstæder; det Samme er ogsaa Tilfældet indensfor Boldene, saavelsom i andre Kjøbstæder, og ligeledes omkring paa Landet.

Ordføreren: Jeg skal dog til, hvad den ærede Rigsdagsmand for Holbø Amt 2den Valgtreds (Tscherning) anførte angaaende den Sag, der nu især har været paa Bane, tilføie, at kunde der end ikke bringes andet Udbytte ud af en Kommissions Arbejde, forekommer det mig, at det har en ikke ringe Betydning, hvad han iøvrigt ogsaa henviste til, at Magerne i en saadan Kommission maastee kunde finde Mænd, som de ansaae for mere upartiske end Magistraten, og det var dog ogsaa en Opgave for en saadan Kommission, at undersøge, om den Magt, Loven af 1857 har nedlagt i Kommunalbestyrelsens Haand, ikke var noget for stor, og om der ikke kunde gives visse ind-